

سفارت جمهوری اسلامی ایران در وائیکان

هفته نامه

41

بیتنا
علیکیا السلام
عقيلة بنتی
هاتتم

پیام سفیر

کلیک کنید

میک لاد با سعادت
حضرت زینب و روز پرستار
مبارک و فرخنده باد

مقام معظم رهبری (مدظله العالی)

حضرت زینب (س) با ایستادگی خود اسلام را حفظ کرد

مدیر مسئول:

دکتر محمد حسین مختاری

سر دبیر:

حسن نیازی

هفته نامه سفارت جمهوری اسلامی ایران در واتیکان

سال اول / شماره چهل و یکم

جمعه ۴ آبان ۱۴۰۳ / ۲۵ اکتبر ۲۰۲۴

تهیه و تنظیم: بخش دیپلماسی عمومی

مجری طرح: بخش فرهنگی

آدرس: Via Bruxelles, ۵۷, ۰۰۱۹۸

تلفن: +۳۹۰۶۸۵۵۲۴۹۴

وب سایت: <https://vatican.mfa.gov.ir/portal>

شبکه ایکس: <https://twitter.com/IRANinVATICAN>

در این شماره می خوانیم:

پرستار و پرستاری در کتاب مقدس

به بهانه میلاد حضرت زینب (س) و روز پرستار - یادداشتی از سردبیر

نقش امام خمینی ^{ره} و پاپ ژان پل دوم در صلح جهانی

یادداشتی از حجت الاسلام و المسلمین دکتر صانعی به مناسبت ۱۳ آبان

سلسله مباحث تفسیر آیات اخلاقی کتاب مقدس با آیات و روایات اسلامی

روابط زوجین در کتاب مقدس، بخش دوم - یادداشتی از خانم زهراء سبیتی

حدیث هفته

واتیکان در هفته ای که گذشت

اولین شماره

دو هفته نامه ایتالیایی زبان

سفارت جمهوری اسلامی

ایران در واتیکان

منتشر شد.

دانلود از اینجا

دانلود

پرستار و پرستاری در کتب مقدس

یادداشت سردبیر

به مناسبت روز پرستار

حقیقتاً انتخاب روز پرستار برای میلاد حضرت زینب کبری (س)، آن بانوی عالمه غیر معلمه، که در پرستاری از اسرای واقعه کربلا سنگ تمام گذاشته و سنگ صبور طفلان خاندان اهل بیت عصمت و طهارت بوده، انتخابی درست و منطقی است، بانویی که به تنهایی پرستار خاندان امامت و ولایت در حوادث بعد از عاشورای حسینی بوده و به اندازه تمام مجروحین کربلا، و به اندازه تمام زنان و کودکانی که در ویرانه های شام درد کشیده اند، زجر کشیده است. در این یادداشت کوتاه، نگاهی داریم به مقوله پرستار و پرستاری در کتاب مقدس و اینکه آیا در کتاب مقدس نیز در این مورد بخصوص آیه ای هست؟ ظاهراً فقط در يك آیه از کتاب مقدس (نسخه ترجمه شریف عهد قدیم)، واژه پرستار آمده است:

• در حالی که جان می داد، زنان پرستار به او گفتند: «غصه نخور، زیرا صاحب پسری شده ای.» اما او جوابی نداد و به حرفشان اعتنایی نکرد. برای درک این آیه (اول سموئیل فصل چهار آیه بیست)، باید چند فصل اول کتاب اول سموئیل را خواند که بنده در اینجا اشاره مختصری از قول یکی از مفسرین کتاب مقدس می آورم:

سه فصل بعد کتاب اول سموئیل شامل نقل و انتقال تابوت عهد خداوند به قلمرو دشمنان و برگشت آن است. خدا از جلال خود در میان فلسطینیان دفاع خواهد کرد، ولی از اسرائیلیان در میان آنان دفاع نخواهد کرد، چونکه اسرائیلیان او

یادداشت سردبیر

پرستار و پرستاری در کتب مقدس

سه فصل بعد کتاب اول سموئیل شامل نقل و انتقال تابوت عهد خداوند به قلمرو دشمنان و برگشت آن است. خدا از جلال خود در میان فلسطینیان دفاع خواهد کرد، ولی از اسرائیلیان در میان آنان دفاع نخواهد کرد، چونکه اسرائیلیان او را جلال نداده اند. وقتی اسرائیل برای نبرد با فلسطینیان وارد آن عَزْر شدند، چهار هزار سرباز خود را در جنگ از دست دادند. مشایخ قوم به مشاوره با هم پرداختند و به این نتیجه رسیدند که باید برای کسب پیروزی تابوت عهد را از شیلوه به صحنه جنگ بیاورند. لشکر اسرائیل با آوردن تابوت عهد به لشکرگاه بسیار امیدوار شدند، اما در عوض فلسطینیان بسیار ترسیدند، چونکه از اشتها خداى اسرائیل یعنی یهوه آگاه بودند. ولی خود را تقویت و تشویق نمودند و بار دیگر وارد جنگ با اسرائیل شدند. این بار هم با شگفتی تمام اسرائیل از صحنه جنگ عقب نشست و سی هزار سرباز پیاده کشته شدند و علاوه بر آن دو پسران عیلى، یعنی حُفنى و فینحاس هم از بین رفتند و تابوت عهد نیز به تصرف فلسطینیان درآمد. وقتی که قاصدی از میدان جنگ دوان دوان به شیلوه باز گشت و به عیلى اطلاع داد فلسطینیان تابوت عهد را برده اند، کاهن پیر از مسند کهنات از پشت به زمین افتاد و گردنش شکست و مُرد. این اخبار وحشتناک موجب شد که زن فینحاس، عروس عیلى نیز که حامله بود، بلافاصله وضع حمل کند و در اثر وضع حمل بمیرد. چنین به نظر می‌رسید آنچه که این زن را از پای در آورد، نه خبر کشته شدن شوهرش و نه مرگ پدر شوهرش، بلکه خبر دست یافتن فلسطینیان بر تابوت عهد بوده است. او در هنگام مرگ نام نوزاد پسرش را ایخا (فاقد جلال) نامید و گفت «جلال از اسرائیل زائل شد».

یادداشت سردبیر

پرستار و پرستاری در کتب مقدس

بعز این مورد، در هیچ جای کتاب مقدس، از واژه پرستار استفاده نشده است اما این به آن معنی نیست که کتاب مقدس به بحث پرستاری اشاره ای نکرده باشد. در انجیل متی (ترجمه قدیم)، فصل ۴ آیه ۱۱ به ماجرای ملاقات مسیح با شیطان اشاره میکند، عیسی به مدت ۴۰ روز، مشغول عبادت و روزه بود و بعد از غلبه بر وسوسه های شیطان، ضعف بدنی پیدا کرده بود، بعد از نا امیدی شیطان از مسیح، فرشتگان بر بالین مسیح حاضر شده و از او پرستاری می کنند:

- در ساعت ابلیس او را رها کرد و اینک فرشتگان آمده، او را پرستاری می نمودند.

این مطلب بار دیگر در انجیل مرقس فصل ۱ آیه ۱۳ تکرار شده است:

- و مدت چهل روز در صحرا بود و شیطان او را تجربه می کرد و با وحوش بسر می برد و فرشتگان او را پرستاری می نمودند.

نقش امام خمینی^(ره) و پاپ ژان پل دوم در صلح جهانی

با ظهور انقلاب اسلامی ایران در سال ۱۹۷۹ میلادی، همزمانی رهبری امام خمینی^(ره) با دوره پاپی ژان پل دوم نقطه عطفی در تاریخ رابطه شیعه و کاتولیک بود که در خور بررسی و تأمل است.

امام خمینی ره از مهم‌ترین شخصیت‌های برجسته جهان اسلام بود که در تمام حیات علمی و سیاسی خود همواره دغدغه حمایت از محرومان و مستضعفان جهان را داشت و به تأسی از تعالیم اسلامی به دنبال احیای صلح و آرامش در سایه مبارزه با طاغوت و ستمگران بود. از جمله مهم‌ترین اقدامات ایشان در همان آغازین روزهای تشکیل جمهوری اسلامی ایران، اهتمام به ادیان جهانی و اقلیت‌های دینی در داخل کشور بود و در طول مدت رهبری خود تلاش فراوانی برای ارتباطات بین‌الادیانی کرد. ایشان به‌خوبی می‌دانست که راه حمایت از صلح جهانی از طریق اهتمام و ارتباط با پیروان ادیان مؤثر خواهد بود. نمونه بارز آن برنامه‌ریزی جهت حضور نمایندگانی از اقلیت‌های دینی در مجلس شورای اسلامی و برخی مجموعه‌های تحت حاکمیت ایشان بود. در این میان ارتباط با مسیحیان در کارنامه امام خمینی ره درخشان است و به همین جهت بود که مسیحیان ایران در راه دفاع از کشور و آرمان‌های رهبری ایران شهدایی را تقدیم کردند و برگ افتخاری برای جامعه مسیحیان آفریدند. در این زمینه نمونه‌هایی وجود دارد که مطلب را روشن می‌کند. به‌عنوان مثال هنوز یک هفته از پیروزی انقلاب نگذشته بود امام خمینی ره علی‌رغم شرایط خاصی که وجود داشت و امکان ملاقات برایشان بسیار سخت بود، لیکن درخواست ملاقات جمعی از نمایندگان پاپ را به حضور می‌پذیرند و به گرمی از ایشان استقبال می‌کنند. نکته جالب آن که امام می‌گوید: "من اگر در این موقع حساس، مقامات دیگر تقاضای ملاقات کرده بودند برای این موضوع نمی‌پذیرفتم، لکن مقام روحانیت ملت مسیح و پاپ اعظم احترامی دارند که ما پذیرفتیم و اتفاقاً خوشحال هم شدم از اینکه ایشان پیام فرستاده‌اند تا من مطالبی که باید به ایشان تذکر بدهم" (صحیفه امام، ج ۱۱، ص: ۲۹). در این ملاقات نمایندگان پاپ حامل ابلاغ پیام پاپ به ایشان بودند. پاپ ژان پل دوم در این پیام برای امام آرزوی سلامتی و برای ملت ایران آرزوی موفقیت کرده بودند. امام نیز در این دیدار ضمن تشکر از پیام پاپ اشاره می‌کنند که جمهوری اسلامی ایران مطابق تعالیم اسلامی برای اقلیت‌های مذهبی احترام قائل است و راه پیشرفت جامعه جهانی را توافق بین ادیان بزرگ می‌داند. (صحیفه امام، ج ۶، ص ۱۷۷) چنانچه امام خمینی ره در یکی از دیدارهای خودشان با کشیشان مسیحی، صلح و آرامش برای جهان را از مأموریت‌های انبیای الهی معرفی کرده و همه پیروان ادیان به‌ویژه مسیحیت را توصیه به تحقق آن می‌کنند و می‌گویند: یک وظیفه هم روحانیون ملت‌ها دارند روحانیون مسیح

یادداشتی از حجت الاسلام و المسلمین دکتر صانعی
استاد حوزه و دانشگاه

روحانیون مسلم روحانیون یهود همه روحانیون و آن وظیفه تبعیت تام از پیغمبرها و از آنهایی که آمدند برای تربیت بشر و برای صلح و صفا بین تمام افراد بشر... روحانیون مسئولند در مقابل پیامبران و در مقابل خدای تبارک و تعالی مسئول اند که تعلیمات انبیا را به مردم برسانند و دست مردم را بگیرند و از این گرفتارهایی که دارند نجات دهند. (صحیفه امام، ج ۱۱، ص ۴۰۷)

در مقابل پاپ ژان پل دوم نیز از جمله پاپ‌های موفق بود که در طول ۲۷ سال حیات پاپی خود در جهت ارتباط میان ادیان و صلح و آرامش در جهان تلاش فراوان کردند. گرچه این پاپ مأموریت پاپی خود را بعد از شورای واتیکانی دوم و اسناد شانزده گانه آن به‌ویژه سند ارتباط با ادیان آغاز کردند، لیکن شخص پاپ، ایده گفتگوی بین‌الادیانی داشت و در زمان وی شورای گفتگوی بین‌الادیان به منظور تحقق صلح و عدالت در جهان راه اندازی شد. پاپ ژان پل دوم در عمر پاپی خود بیش از صد سفر به اقصی نقاط جهان داشت و شاید کمتر پاپی را می‌توان سراغ گرفت که اینچنین در حوزه ارتباطات موثر و مفید بوده باشد. ایشان نیز مانند حضرت امام دغدغه صلح و عدالت داشت و می‌دانست یکی از مهم‌ترین راههای تحقق آن ارتباطات بین‌الادیانی است. لذا به عنوان نمونه می‌توان به گوشه‌ای از عملکرد ایشان در جهت تعامل با جهان اسلام اشاره کرد. این پاپ در سال ۱۹۸۵ میلادی در سفر به مراکش از ایمان همسان مسلمانان و مسیحیان به خدای واحد سخن می‌گوید و در سال ۱۹۹۷ میلادی در سفر به بوسنی هرزگوین از احترام عمیق کلیسا به مسلمانان یاد کرده و بر نزدیکی و تفاهم بیشتر جوامع مختلف تأکید می‌کند (عبد خدایی، واتیکان کلیسای جهانی کاتولیک، ۳۶۳) و از مسلمانان به سبب صدمات جبران‌ناپذیری که از جنگ‌های صلیبی به آنان وارد شده بود، عذرخواهی می‌کند.

پاپ ژان پل دوم همچنین در دیدار هفتگی با پیروان کاتولیک در سال ۱۹۹۹ میلادی بر ارزش‌های مشترک و گفتگو با مسلمانان تأکید می‌کند و ابراهیم خلیل (ع) را الگوی مشترک ادیان توحیدی معرفی می‌نماید و تأکید می‌کند که کلیسا به مسلمانان با احترام نگریده و معتقد است ایمان آنان به خداوند متعال به پایداری بشری مبتنی بر آرمان‌های والای انسان کمک می‌کند و مسیحیان به ارزش‌های مشترکی که با مسلمانان دارند، خرسندند و اعتقاد آنان درباره مریم مقدس (س) را می‌ستایند و مسیحیان مانند مسلمانان به خدای واحد که جهان را آفریده و موجب تکامل مخلوقات شده است، اعتقاد دارند. (عبد خدایی، ۳۶۵-۳۶۶) او همچنین تأکید می‌کند که مسیحیان و مسلمانان باید به صورت عمیق همدیگر را بشناسند و به همدیگر احترام بگذارند که در دو سنت مسیحی و اسلامی در طول تاریخ،

یادداشتی از حجت الاسلام و المسلمین دکتر صانعی
استاد حوزه و دانشگاه

تحقیقات، تفکرات فلسفی، هنر و ادبیات مشترک بوده‌اند که بر فرهنگ غربی و شرقی تأثیر گذاشته است و در جهان امروزی نیز دفاع از ارزش‌های اخلاقی و آزادی وظیفه مسیحیان و مسلمانان است که بشر را به سوی ابدیت، دعا، روزه‌داری و عشق‌ورزی دعوت کنند، برای استقرار صلح و عدالت و ترفیع انسانی و دفاع از محیط‌زیست کوشش کنند و با آموزه‌های دو دین اسلام و مسیح، راه آشتی و رفع خشونت را پیموده، آیه‌ای از امید میان بشر باشند و جهان را با نور حکمت الهی منور سازند. (همان، ۳۶۸).

در یک جمع‌بندی به نظر می‌رسد امام خمینی ره و پاپ ژان پل دوم در طول عمر رهبری خودشان از هیچ کوششی برای دفاع از محرومان و مستضعفان و تحقق صلح در جهان دریغ نکردند؛ گرچه به نظر می‌رسد در واتیکان برای پاپ ژان پل دوم در زمینه مبارزه با ستمگران و طاغوت به دلایل مختلف توفیق کاملی نصیب نشد و این مقام مجبور بود در برخی اتفاقات مانند جنگ تحمیلی علیه ایران و تحریم‌های ظالمانه غرب علیه مردم ایران ساکت باشد. لیکن نباید از این نکته غفلت کرد که مقام پاپی پس از رحلت امام خمینی ره از ایشان به نیکی یادکرد و بیان داشت که: "در مورد رحلت آیت‌الله خمینی رهبر سیاسی و مذهبی ایران باید درباره آنچه که او در کشورش و در بخش وسیعی از جهان انجام داده با احترامی عظیم و تفکری عمیق اظهار نظر کرد". (مجله حضور، ش ۷، ص ۲۲). شاید مهم‌ترین دلیل پاپ بر احترام به امام خمینی ره این بود که این پاپ مشاهده کرده بود که چگونه امام خمینی ره بر اساس تعالیم عیسی مسیح و پیامبر اسلام صلوات الله علیهما نقش خود را برای ایجاد صلح و عدالت در جهان بکار بست و با دلی آرام و قلبی مطمئن از این جهان رفت.

سلسله یادداشت های تفسیر آیات اخلاقی کتاب مقدس

با آیات و روایات اسلامی

خانم زهراء سبیتی
پژوهشگر ادیان ابراهیمی

آیات در مورد روابط زوجین در کتاب مقدس

بسم الله الرحمن الرحيم

در بخش قبلی به یکی از آیات کتاب مقدس در مورد روابط زوجین از نگاه کتاب مقدس و تفسیر این آیات با آیات قرآن اشاره کردیم و حال در این بخش به آیات دیگری اشاره خواهیم کرد.

ابتدا به پیدایش زن از نگاه کتاب مقدس می پردازیم، در کتاب پیدایش فصل ۲ آیات ۲۱ تا ۲۴ می خوانیم:

• آنگاه خداوند آدم را به خواب عمیقی فرو برد و یکی از دنده‌هایش را برداشت و جای آن را با گوشت پر کرد، و از آن دنده، زنی سرشت و او را پیش آدم آورد. آدم گفت: «این است استخوانی از استخوانهایم و گوشتی از گوشتم. نام او "نسا" باشد، چون از انسان گرفته شد.» به این سبب است که مرد از پدر و مادر خود جدا می‌شود و به همسر خود می‌پیوندد، و از آن پس، آن دو یکی می‌شوند.

اگر چه در فصل اول پیدایش، آیه ۲۷ خداوند از خلقت مرد و زن سخن گفته بود ولی اشاره مفصلی به این موضوع نداشت ولی در فصل دوم به نحوه خلقت زن اشاره می‌کند. در این آیات باید به چند مطلب اشاره کنیم.

بحث اول مربوط به نوع خلقت زن است. نص صریح کتاب مقدس این است که زن از دنده سمت راست مرد آفریده شده است و مفسرین در تفسیر این آیه می‌گویند:

زن از پهلوی مرد آفریده شد تا همیشه در کنار قلب او بوده باشد و با او در یک درجه باشد ولذا نه از سر او، تا برتر از مرد باشد و نه از پای او، تا کمتر از مرد باشد.

قرآن گرچه به چگونگی خلقت زن اشاره ای نکرده، ولی بر تساوی زن و مرد تاکید می‌کند:

• **يا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ**

لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ الحجرات / ۱۳

ای مردم، ما همه‌ی شما را از زن و مرد آفریدیم و آنگاه شعبه‌های بسیار و فرقه‌های مختلف گردانیدیم، تا بدانید که اصل و نژاد، مایه‌ی افتخار نیست و بزرگوارترین شما نزد خدا کسی است که با تقواتر است، خداوند به کار نیک و بد مردم آگاه است.

در این آیه، خداوند زن و مرد را هم ردیف هم معرفی کرده و فرقی بین آنها از نظر پاداش قایل نشده است بلکه ملاک برتری را تقوی آن دو می‌داند.

در آیات دیگری از قرآن، ویژگی‌های متعددی برای زن در رابطه زناشویی و ازدواج مطرح شده است، به عنوان مثال در سوره روم آیه ۲۱ **مِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا** به اهمیت جایگاه زن به عنوان همسر و شریک زندگی زناشویی اشاره می‌شود: و از نشانه‌های او اینکه همسرانی از جنس خودتان برای شما آفرید تا در کنار آنان آرامش یابید. در این آیه، نقش زن در زندگی زناشویی از آیات الهی شمرده شده است.

بحث دوم در مورد یکی شدن مرد و زن است که بعد از مرد و زن از پدر و مادر خود جدا شدند، طبق این آیه، **یکی می‌شوند**. در واقع در آیه ۲۴ خداوند بنیاد ازدواج و تشکیل خانواده را پی ریزی می‌کند. بعد ها در عهد جدید نیز پولس این مطلب را در متی فصل ۱۹ آیات ۴ و ۵ تکرار می‌کند:

• **عیسی جواب داد: «مگر شما کتاب آسمانی را نمی‌خوانید؟ در کتاب آسمانی**

نوشته شده است که در آغاز خلقت، پروردگار مرد و زن را آفرید و دستور داد مرد از پدر و مادر خود جدا شود و برای همیشه به زن خود بپیوندد و با او یکی شود، بطوری که آن دو نفر دیگر دو تن نیستند بلکه یک تن.

در این آیه، به نوعی اشاره به یک فرمان الهی است برای ازدواج و تشکیل خانواده، کما اینکه مک دونالد می‌نویسد: فرمان داد که روابط زناشویی باید بر روابط والدین تقدم داشته باشد. او نیز گفت که ازدواج وحدت دو شخص می‌باشد. کمال مطلوب خدا این است که این وحدت مقدر الهی نباید با اعمال و یا فرمان بشری از هم گسسته شود.

از آیات مطرح قرآن در امر به ازدواج، می‌توان به آیه ۳۲ سوره نور اشاره کرد: **وَ أَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ.**

مردان و زنان بی‌همسر خود را همسر دهید، همچنین غلامان و کنیزان صالح و درستکارتان را اگر فقیر و تنگدست باشند، خداوند از فضل خود آنان را بی‌نیاز می‌سازد خداوند گشایش دهنده و آگاه است.

و یا در سوره شوری آیه ۱۱ چنین آمده است: **فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ**
خدا آفریننده آسمان‌ها و زمین است، برای شما آدمیان از جنس خودتان زنان را هم جفت شما قرار داد و نیز چهار پایان را جفت (نر و ماده) آفرید، و به این تدبیر (ازدواج) شما را خلق بی‌شمار کند. آن خدای یکتا را هیچ مثل و مانندی نیست و او شنوا و بیناست.

همچنین در افسسیان فصل ۵ آیه ۳۱ نیز به این مطلب در نامه پولس اشاره شده است:

• در مورد یکی بودن زن و شوهر، کتاب آسمانی می‌فرماید: «مرد پس از ازدواج، باید از پدر و مادر خود جدا شود تا بتواند بطور کامل به همسر خویش بپیوندد، و آن دو از آن پس، یکی خواهند بود.»

تا اینجا در مورد نحوه خلقت زن و دستور به ازدواج آیاتی از کتاب مقدس را ذکر کردیم و حال به معرفی زن (همسر) خوب و ایده آل از منظر کتاب مقدس می‌پردازیم:

در امثال سلیمان فصل ۳۱ آیات ۱۰ تا ۳۱ می‌خوانیم:

• یک زن خوب را چه کسی می‌تواند پیدا کند؟ ارزش او از جواهرات هم بیشتر است! او مورد اعتماد شوهرش می‌باشد و نمی‌گذارد شوهرش به چیزی محتاج شود. در تمام روزهای زندگی به شوهرش خوبی خواهد کرد، نه بدی. پشم و کتان می‌گیرد و با دستهای خود آنها را می‌ریسد. او برای تهیه خوراک، مانند کشتیهای بازرگانان به راههای دور می‌رود. قبل از روشن شدن هوا، بیدار می‌شود و برای خانواده‌اش خوراک آماده می‌کند و دستورات لازم را به کنیزانش می‌دهد. مزرعه‌ای را در نظر می‌گیرد و پس از بررسیهای لازم آن را می‌خرد و با دسترنج خود تاکستان ایجاد می‌کند. او قوی و پرکار است. به امور خرید و فروش رسیدگی می‌نماید و شبها تا دیروقت در خانه کار می‌کند. با دستهای خود نخ می‌ریسد و پارچه می‌بافد. او دست و دل باز است و به

فقرا کمک می‌کند. از برف و سرما باکی ندارد، چون برای تمام اهل خانه‌اش لباس گرم بافته است. برای خود نیز لباسهای زیبا از پارچه‌های نفیس می‌دوزد. او لباس و کمر بند تهیه می‌کند و به تاجرهای فروشد. شوهر چنین زنی در میان بزرگان شهر مورد احترام خواهد بود. او زنی است قوی و با وقار و از آینده نمی‌ترسد. سخنانش پر از حکمت و نصایحش محبت آمیز است. او تنبلی نمی‌کند، بلکه به احتیاجات خانواده‌اش رسیدگی می‌نماید. فرزندانش او را می‌ستایند و شوهرش از او تمجید نموده، می‌گوید: «تو در میان تمام زنان خوب، بی نظیر هستی!» زیبایی فریبنده و ناپایدار است، اما زنی که خداترس باشد قابل ستایش است. پاداش کارهایش را به او بدهید و بگذارید همه او را تحسین کنند.

کتاب مقدس در اول قرن‌تین فصل ۷ آیات ۳ تا ۵ مشخصاً در مورد روابط زناشویی مرد و زن حکم می‌دهد:

• زن و مرد باید وظایف زناشویی خود را نسبت به یکدیگر انجام دهند. دختری که ازدواج می‌کند، دیگر اختیار کامل بدن خود را ندارد، بلکه شوهرش نیز بر آن حقی دارد. همچنین شوهر بر بدن خود اختیار کامل ندارد، زیرا همسرش نیز بر آن حقی دارد. بنابراین، شما زوجها از رابطه زناشویی با یکدیگر پرهیز نکنید، مگر برای مدتی محدود و با توافق طرفین، تا بتوانید بطور کامل خود را وقف روزه و عبادت نمایید. اما بعد از این مدت، روابط عادی زناشویی را از سر بگیرید، تا مبادا شیطان شما را بعلت عدم تسلط بر نفس، در وسوسه اندازد.

ویلیام مک دونالد می‌نویسد: هر یک از زن و مرد در وضعیت تأهل باید وظایف همسری را در حق دیگری ادا نماید، چرا که میان آنها یک وابستگی دو جانبه وجود دارد. هنگامی که او می‌گوید: «شوهر حق زن را ادا نماید.» مقصود او این است، «شوهر وظایف شوهری خود را در حق زن ادا نماید.» زن نیز باید حق شوهر را ادا نماید. به ظرافتی که پولس در بیان این جملات به کار می‌برد توجه نمایید. در سخنان او بی ادبی مشاهده نمی‌شود. چقدر با دنیا تفاوت دارد. در پیوند زناشویی میان زن و شوهر وابستگی متقابل وجود دارد. شوهر و زن باید بر وابستگی متقابل خود آگاه باشند تا فرمان اتحاد مقدس خدا را بجا آورند.

زبان واضح این عبارت بدین معنا است که اگر یکی از طرفین خواهان برقراری رابطه جنسی باشد، دیگری باید خواسته او را اجابت نماید. زن و شوهری که این دیدگاه واقع بینانه در مورد رابطه جنسی را اتخاذ نمایند، به ارضا کننده ترین جنبه ازدواج خود دست خواهند یافت - چرا که این ازدواج ریشه در واقعیت دارد، و نه در برخی ایده‌آل‌های ساختگی و غیر ممکن. شاید هنگامی که برخی از این قرن‌تیان روزهای آغازین نجات خود را تجربه می‌کردند، بر این گمان بودند که نزدیکی در چارچوب ازدواج مغایر با تقدس مسیحی است. پولس ذهن آنان را از چنین اشتباهاتی پاک می‌سازد. او در اینجا به تأکید به آنها می‌گوید که زوجهای مسیحی نباید از یکدیگر جدایی گزینند، به عبارتی، در مورد حقوقی که زوج یا زوجه بر بدن یکدیگر دارند. تنها دو استثنا وجود دارد. ابتدا این پرهیز باید به رضای دو طرف باشد، تا اینکه زن و شوهر برای روزه و عبادت فارغ شوند. حالت دوم اینکه چنین پرهیزی باید موقتی باشد. زن و شوهر باید باز با هم بپیوندند، که مبادا شیطان آنها را به سبب ناپرهیزی وسوسه نماید.

ادامه دارد ...

حضرت عیسیٰ (ع) می فرماید:

**إِيَّاكُمْ وَالنَّظْرَةَ فَإِنَّهَا تَزْرَعُ فِي الْقُلُوبِ الشَّهْوَةَ
و كَفَى بِهَا لِصَاحِبِهَا فِتْنَةً.**

زنهار از نگاه [بد] که بذر خواهش را در دل
می افشاند ، و نگاه کننده را همین فتنه بس است .

واتیکان

در هفته ای که گذشت

بررسی آخرین اخبار در رسانه های معتبر واتیکان

واتیکان در هفته ای که گذشت

سراسقف ماتیو:

برای بازگرداندن صلح طرح های برتری طلبی را لازم است کنار گذاشت.

خبرگزاری فیدس نوشت:

جوزف ماتیو سراسقف کاتولیک های آیین لاتین تهران - اصفهان در مصاحبه با این خبرگزاری گفت: ما باید از اثبات برتری خود، با اتلاف زمان، انرژی و سرمایه ها در بخش فناوری و استراتژی های نوآور که مبهوت کننده و ما را از روشنایی دور می کنند، دست برداریم. فرانچسکو دومنیک جوزف ماتیو این کلیدی برای باز کردن درب ها بر روی صلح در خاورمیانه و سراسر جهان است. در شب بین جمعه و شنبه، پایتخت ایران، جایی که سراسقف ماتیو رسالت اسقفی خود را انجام می دهد به همراه مناطق دیگر کشور، مورد حمله اسرائیل قرار گرفت. حمله اسرائیل به ایران که با توافق آمریکا انجام شد، بخصوص به اهداف نظامی ضربه زد. سراسقف تهران در این گفتگوی کوتاه تاکید کرد که "پاپ فرانسیس ضرورت پایان دادن به جنگ ها را دائماً به ما یادآوری می کند، زیرا جنگ ها فقط باعث مرگ و تاریکی می شوند و لحظه آن رسیده است که امال را کنار گذاشته کردن و با تنش ها و درگیری ها با شهامت و شفافیت، مقابله کرد. فقط از طریق گفتگو می تواند جرقه ای زده شود که ما را به همزیستی به عنوان برادران و خواهران در خانه مشترک که از خالق به ما سپرده شده، دعوت کند. خدای ما که عشق را آفرید، ما را به سوی تعهد در ماموریتی از عشق بسوی همه خلقت و هر مخلوق خود، سوق می دهد". لازم بذکر است وظیفه سراسقف تهران - اصفهان آیین لاتین، ارشاد کاتولیک های آیین لاتین (حدود ۲ هزار نفر) در ایران است.

واتیکان در هفته ای که گذشت

از سرگیری گفتگوها در دوحه و ادامه حملات اسرائیل به جنوب لبنان و غزه

روزنامه اُسرواتوره رومانو نوشت:

در ساعاتی که مذاکرات در دوحه، قطر جهت مذاکره در مورد توافق درباره گروگان‌ها در غزه و آتش بس از سرگرفته شده است، درگیری‌ها و خشونت جبهه درگیری در لبنان و فلسطین محاصره شده را به آتش می‌کشد.

به گفته وزارت بهداشت لبنان، حمله نیروهای اسرائیل به مرکز شهر صور در جنوب لبنان باعث، ۸ نفر کشته و حدود ۱۰ نفر دیگر مجروح شد. در جریان حمله دیگری به صیدا ۹ نفر کشته و حدود ۴۰ نفر دیگر مجروح شدند. همچنین ۷ نفر از جمله یک پرستار و ۸ امدادگر کشته شدند. در ۲۴ ساعت گذشته ارتش اسرائیل بخصوص ده‌ها شبه نظامی حزب الله را کشت. غزه نیز تحت حمله سنگین نیروهای اسرائیلی قرار دارد که در جریان آن گروهی کشته شدند.

این روزنامه در بخش پایانی خبرش در مورد ایران افزود: از سوی دیگر، تفاسیر مربوط به حمله اسرائیل علیه تاسیسات نظامی ایران در شنبه گذشته، ادامه دارد. حسین سلامی فرمانده سپاه پاسداران انقلاب تهران تهدید کرد عواقب «تلخ و غیر قابل تصویری» در انتظار اسرائیل است.

مسعود پزشکیان رییس جمهور ایران نیز تاکید کرد که به دنبال جنگ نیستیم اما در هر حال خواهان دفاع «از حقوق ملت و کشور خود هستیم».

واتیکان در هفته ای که گذشت

واتیکان: سقط جنین، مرگ خودخواسته و مجازات مرگ مخالف با حق حیات است

وب سایت واتیکان نیوز نوشت:

سراسقف گابریله کاپا ناظر دائمی واتیکان در سازمان ملل در جریان جلسه عمومی این سازمان در نیویورک بار دیگر بر ضرورت دفاع از کرامت انسان صحبت کرد زیرا "بدون آن هیچ حق دیگری نمی تواند اعمال یا از آن برخوردار شد."

وی گفت: "زمانی که کرامت به عنوان جایگاهی برای رسیدن یا بدتر از آن، اعطاء موقعیتی محسوب می شود و نه کیفیت ذاتی فرد، ارزش هر انسان تابع موقعیت، قدرت و ارتباط ها" می شود. وی در این رابطه خاطرنشان کرد که سقط جنین مخالف با حق حیات است در صورتی که «در سازمان ملل از این حق دفاع می شود». وی همچنین در رابطه با مرگ خود خواسته (بیماران لاعلاج) افزود: «در هر کجا که قانونی شد، داستان های ناراحت کننده بسیاری» دیده می شود.

وی در مورد اعدام اعلام کرد که مقرر مقدس موضوع اعدام را «نقض اصل اساسی حق حیات می داند». ناظر دائمی مقرر مقدس در سازمان ملل همچنین در سخنرانی ۲۲ اکتبر گذشته در مورد بحث هسته ای گفت: «عمیقاً نگران کننده است که در حال حاضر جهان بطور بی سابقه ای با خطر جنگ اتمی و مسابقه تسلیحاتی روبرو است».

واتیکان در هفته ای که گذشت

معاون وزیر خارجه واتیکان: در کنار رنج های لبنان باشیم

وب سایت واتیکان نیوز در خبری به نقل از معاون وزیر خارجه نوشت:

مون سینیور میروسلاف استانیسلاف واپوسکی معاون وزیر امور خارجه واتیکان در سخنانی در کنفرانس بین المللی حمایت از ملت و حاکمیت لبنان در پاریس بر وضعیت غم انگیز جنگ تأکید کرد بخصوص بر دهکده های مسیحیان این کشور تاثیر گذاشته است. وی اظهار امیدواری کرد کشور لبنان همچنان به عنوان "جزیره صلح و ثبات" در سراسر خاورمیانه باقی بماند.

وی در ادامه افزود: لبنان "سرزمینی از برادری است که در آن گروه های دینی و مذهبی همزیستی دارند، یک جزیره ای از صلح و ثبات" در خاورمیانه، که ضروری است "جامعه بین المللی این چالش را برعهده بگیرد."

وی گفت مقر مقدس "شریک رنج های ملت لبنان" است که به "دیگر مردم در خاورمیانه نیز گسترش می یابد. پاپ فرانسیس نیز خواستار آتش بس فوری در همه جبهه ها، مذاکرات و میانجیگری شده است همانطور که در منشور سازمان ملل پیشنهاد شده است. لازم است از کثرت گرایی گرانبهای مشخصه لبنان حمایت شده و آن را ترویج کرد.

نماینده واتیکان در ادامه درباره حاکمیت سرزمینی، عواقب جنگ بر غیرنظامیان، تعهد کلیسای لبنان، صحبت کرد و به نقل از پاپ افزود: از لبنان و خاورمیانه برای منافع و سود خارجی ها استفاده نشود.

واتیکان در هفته ای که گذشت

نماینده واتیکان در سازمان کشورهای امریکایی : آزادی دینی در یک سوم کشورهای جهان نقض می شود

روزنامه اسرواتوره رومانو نوشت:

مون سینیور آنتونیو کروز سرانو ، نماینده ناظر دائمی مقرر مقدس در سازمان کشورهای امریکایی (Osa) در سمیناری که توسط این سازمان به مناسبت روز بین المللی آزادی دینی (۲۷ اکتبر) در واشنگتن برگزار شد، در مورد آزادی دینی در جهان هشدار داد.

وی گفت: «آزادی اندیشه، وجدان و ادیان خیر بشریت است. موضوع، ترویج دین نیست بلکه ترویج آزادی است، که اجازه جهت داشتن یا نداشتن یک دین یا تغییر دین یا اعتقاد را می دهد. این حق اساسی به عدالت، وحدت و صلح در جامعه بشری تحکیم می بخشد».

وی افزود: «این حق همچنین باعث کمک به گفتگو برای خیر عموم می شود و آزادی دینی یک حق اساسی است که بشدت در بسیاری از نقاط جهان نقض می شود. طبق آمارهای اخیر، تقریباً در یک سوم کشورهای جهان اتفاق افتاده و به حدود ۴ میلیارد و ۹۰۰ میلیون نفر ضربه می زند، یعنی هویت مشکل را تاکید می کند، بخصوص در مورد مسیحیان».

واتیکان در هفته ای که گذشت

پاپ فرانسیس: در فلسطین حملات غیر انسانی است

وب سایت واتیکان نیوز در خصوص سخنان پاپ نوشت:

پاپ فرانسیس در مراسم عبادی در میدان سن پی یترو در مورد آمار مربوط به کشته ها در اوکراین، صلح برای همه کشورهای درگیر جنگ، ژان پل دوم به عنوان پاپ خانواده ها و اشاعه انجیل سخنرانی کرد.

وی گفت آمار کشته ها در اوکراین وحشتناک است! جنگ همه را دربر می گیرد. جنگ از همان آغاز خود یک شکست است. در دعا از خداوند درخواست صلح کنیم، که آن را به همه ما بدهد. فرانسیس " علاوه بر اوکراین سایر کشورهای درگیر جنگ " را یادآوری کرد.

نه فقط اوکراین، " میانمار را فراموش نکنیم، فلسطین را که در حال رنج بردن از حملات غیرانسانی است را فراموش نکنیم، اسرائیل را فراموش نکنیم ". وی بر " ارقامی " تاکید کرد که باید " ما را وحشتزده کند: سرمایه گذاری هایی که امروزه سود بیشتری دارند، در کارخانه های اسلحه سازی است. سود بردن با مرگ! همه با هم برای صلح دعا کنیم ".

QUOTIDIANO SETTIMANALE

Direttore Responsabile:
Dott. Mohammad Hossein Mokhtari

Coordinamento redazionale:
Hassan Niazi

Il versetto della wilayat nel cristianesimo

Nota di:

Dott. Mohammad Hossein Mokhtari

Nell'Islam, la wilayat è il pilastro principale e fondamentale della religione, tanto che l'Imam Baqir afferma in un hadith:

È stato narrato da Abi Ja'far [Imam Muhammad ibn 'Ali al-Baqir] (la pace sia su di lui) che: “L'Islam è costruito su cinque fondamenti: Salat (preghiera), Zakat (elemosina), Sawm (digiuno), Hajj (pellegrinaggio) e Wilayat – e non c'è stata alcuna chiamata a uno di questi [pilastri] che assomiglia a ciò a cui le persone vennero chiamate per accettare la Wilayat nel Giorno di Ghadir. (Al-Kafi, Vol. 2, p. 21, Hadith 8).

Questo hadith mostra l'alto status della wilayat.

In un'altra narrazione, l'Imam Baqir dice: “La wilayat è il più importanti tra i pilastri], perchè è la chiave [per la comprensione completa ed esoterica] degli altri [pilastri], e il detentore della wilayat è la guida dei credenti verso gli altri quattro pilastri”.

Nell'hadith al-manzila (“tradizione della posizione”), la questione della wilayat è menzionata in una prospettiva interreligiosa: “Tu sei per me come Aronne fu per Mosè, tranne il fatto che dopo di me non ci sarà nessun profeta”.

In un altro racconto attribuisce la wilayat anche ad altri oltre a Mosè e Aronne:

O Ali, tu sei nella stessa posizione di Sem rispetto a Noè, e nella stessa posizione di Isacco rispetto ad Abramo, e nella stessa posizione di Aronne rispetto a Mosè e nella stessa posizione di Simon Pietro rispetto a Gesù, con l'unica differenza che non si sarà nessun profeta dopo di me.

Naturalmente, in questa breve nota, il mio scopo non è dimostrare la Wilayat nell'Islam, ma voglio specificamente fare un breve riferimento al concetto di Wilayat nella Bibbia, in particolare alla “posizione di Simon Pietro rispetto a Gesù”. Nel Vangelo di Matteo, capitolo 16, versetti 18 e 19, Gesù disse a Simon Pietro:

E io ti dico: Tu sei Pietro e su questa pietra (o roccia) edificherò la mia chiesa e le porte degli inferi non prevarranno contro di essa. A te darò le chiavi del regno dei cieli, e tutto ciò che legherai sulla terra sarà legato nei cieli, e tutto ciò che scioglierai sulla terra sarà sciolto nei cieli".

Ci sono due punti molto importanti in questi due versetti:

1- “su questa pietra edificherò la mia Chiesa”

2- “a te darò le chiavi del Regno”

Spiegazione del primo punto: su questa pietra edificherò la mia chiesa

Nell'interpretare questo articolo, il teologo William MacDonald sottolinea una questione molto importante e chiave e scrive:

Il nostro Dio ha benedetto Simeone figlio di Giona. Questa idea e concetto generale di Gesù, Dio, non gli è stato instillato attraverso la forza di pensiero e la saggezza intrinseca di questo pescatore, ma gli è stato rivelato da Dio Padre e attraverso il soprannaturale.

MacDonald considera questa scelta come la scelta di Dio e dice (che Gesù presenta Simone come la roccia su cui costruire la sua chiesa), è stata presentata da Dio.

Questo punto è la base principale della dottrina sciita in materia di Wilayat, perché secondo gli sciiti, la Wilayat viene da Dio, e nel Corano c'è anche un versetto noto come il “completamento della religione” (“Oggi ho reso perfetta la vostra religione, ho completato per voi la Mia grazia e Mi è piaciuto darvi per religione l'Islàm”; Corano 5, 3). Secondo gli Sciiti, questo fa riferimento all'evento di Ghadir Khum, il luogo dove il Profeta dell'Islam, per ordine di Dio, presentò Ali come wali (ossia, detentore della wilayat) alla ummah islamica. In

altre parole, la religione non era completa senza la wilayat.

Un'altra cosa importante nel versetto 18 del capitolo 16 del Vangelo di Matteo è il riferimento alla pietra, o roccia. È interessante notare che la parola "roccia" è stata menzionata prima nella Torah. Nell'Esodo capitolo 17 versetti 5-6 leggiamo:

Il Signore disse a Mosè: "Passa davanti al popolo e prendi con te alcuni anziani di Israele. Prendi in mano il bastone con cui hai percosso il Nilo, e và! Ecco, io starò davanti a te sulla roccia, sull'Oreb; tu batterai sulla roccia: ne uscirà acqua e il popolo berrà". Mosè così fece sotto gli occhi degli anziani d'Israele.

La narrazione coranica di questo versetto è la seguente (Corano, Baqara, 60):

E quando Mosè chiese acqua per il suo popolo, dicemmo: «Colpisci la roccia con il tuo bastone». E, improvvisamente, sgorgarono dodici fonti, e ogni tribù seppe dove doveva bere! «Mangiate e bevete il sostentamento di Allah e non spargete la corruzione sulla terra».

Nella sua interpretazione di Esodo 17, Paolo dice che la roccia su cui Mosè colpì con il suo bastone era Gesù:

tutti bevvero la stessa bevanda spirituale: bevevano infatti da una roccia spirituale che li accompagnava, e quella roccia era il Cristo. (1 Corinzi, 10, 4).

Spiegazione del secondo punto: a te darò le chiavi del regno.

La traduzione islamica (sciita) di questo versetto potrebbe essere la seguente: Io (Gesù) sono la città della conoscenza e Simon Pietro è la sua porta.

Ma quali sono il carattere e lo status di Simon Pietro?

Secondo alcune tradizioni islamiche, Pietro era un parente di Gesù Cristo, venendo indicato infatti come cugino e talvolta come nipote di Maryam (pace su di lei).

Nell'interpretazione odierna, Pietro era il portavoce degli apostoli e in molti versetti egli parla a Gesù a nome degli

apostoli.

Spettò a lui il compito di preparare l'ultima cena (Luca 22, 8).

Dopo la risurrezione, un “giovane, seduto sulla destra, vestito d'una veste bianca” presente nel sepolcro menziona specificamente Pietro e vuole che ascolti la notizia della risurrezione (Marco 16, 7).

Gesù ripeté il miracolo della rete piena di pesci, durante il quale viene menzionato specificamente Pietro (Giovanni 21:6, 15-17), che viene nominato primo pastore della Chiesa.

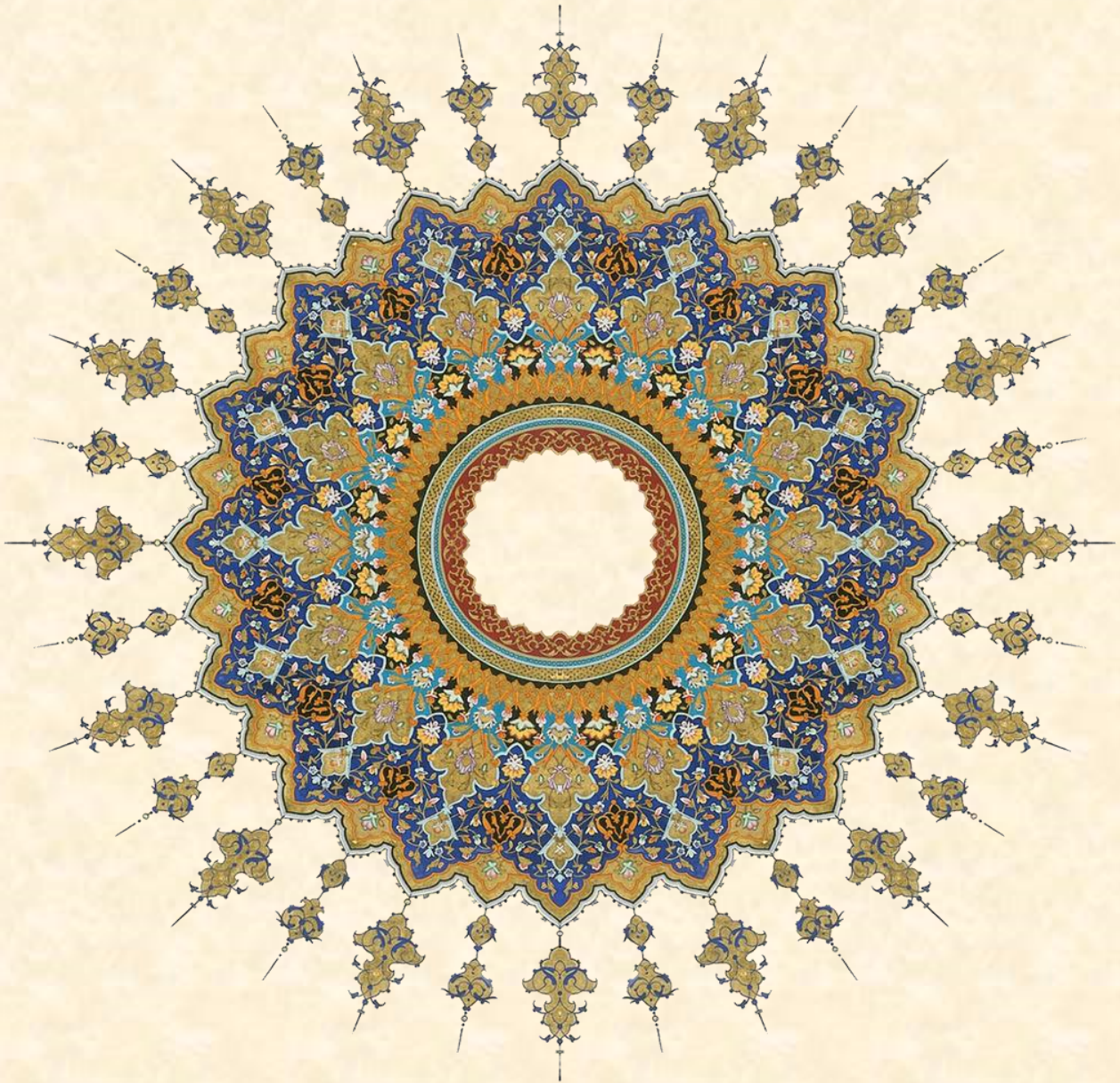
È stato Pietro a proclamare per primo il vangelo il giorno della Pentecoste (Atti 2:14-47).

Egli guarì uno storpio (Atti 3) e predicò con coraggio davanti alle autorità religiose ebraiche (Atti 4). Persino arresti, percosse e minacce non riuscirono a impedire a Pietro di predicare il messaggio del Cristo vivente (Atti 5). Pietro era anche presente quando i samaritani ricevettero per la prima volta lo Spirito Santo (Atti 8:14-17), e fu il primo a portare il vangelo ai gentili (Atti 10:1-48).

Gesù Cristo disse che la morte di Pietro sarebbe stata una sorta di testimonianza (Giovanni 21, 18-19), una profezia che si compì durante il regno di Nerone. La prima volta che Gesù vide Simone, lo chiamò Pietro (Giovanni 1,42), poichè agli occhi di Gesù Cristo, il pescatore era una “roccia” di fede e di forza.

In conclusione, tra i dodici apostoli, Simon Pietro fu il primo e il più prominente, e in base a quanto detto, il significato della frase “stessa posizione di Simon Pietro rispetto a Gesù” appare abbastanza chiaro, per cui i versetti 17 e 18 del capitolo 16 del Vangelo di Matteo possono essere definiti i versetti della wilayat nel cristianesimo.

QUOTIDIANO SETTIMANALE

Direttore Responsabile:
Dott. Mohammad Hossein Mokhtari

Coordinamento redazionale:
Hassan Niazi